

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ГРАДА УЖИЦА

LVI

1. октобар 2021. године

Број 45-1/21

199/1. На основу члана 6, 10 и 11. Одлуке о установљењу јавних признања и награда града Ужица ("Службени лист града Ужица" број 13-1/11-пречишћен текст) Градско веће, на седници одржаној 1. октобра 2021. године, доноси

ОДЛУКУ О ДОДЕЛИ ЈАВНИХ ПРИЗНАЊА И НАГРАДА ГРАДА УЖИЦА

У 2021. години додељују се:

ПОВЕЉА ГРАДА УЖИЦА, за заслуге и дела која доприносе укупном развоју Града:

1. Предраг Гага Антонијевић,

Детињство и део младости провео је у Ужицу. Дипломирао је на факултету драмских уметности у Београду- одсек за филмску и тв режију. После великог броја документарних и тв филмова дебитује као редитељ и сценариста са остварењем „О покојнику све најлепше“ и исте године осваја награду УНИЦЕФ-а на фестивалу у Венецији. Као коредитељ учествује у реализацији серија „Балкан експрес“ и „Балкан експрес“ 2, а 1991.године потписује се као редитељ филма „Мала“ који је освојио бројна признања и био југословенски кандидат за Оскара. Године 1998.режира филм „Спаситељ“ у продукцији Оливера Стоуна, који такође бележи успехе и награде. Током 2000-е у Америци режира бројне филмове у којима играју Денис Квејд, Вал Килмер, Бен Кингсли, Енди Мекдауел. Током 2016. године успешно реализује пројекат серије „Убице мога оца“, филм „Заспанка за војника“, а последњи филм на коме је радио је „Дара из Јасеновца“, о јасеновачким жртвама.Тренутно припрема серије „Бунар“ и „Баш челик“ и римејк филма „Мост“. Добитник је бројних награда и признања. Поред поменуте награде УНИЦЕФ-а, добитник је награде за толеранцију од пријатеља Уједињених нација, признања Political Society у САД-а, као и високог признања Републике Србије - Ордена Карађорђевог звезде првог реда.

2. Александар М. Милосављевић- Лале,

Две деценије је био управник ужичког позоришта, паралелно и драматург, што довољно говори о озбиљном бављењу уметничким чином. Више година је био и уредник за књижевност у Издавачком центру Кадињача. Аутор је есеја о писцима, о драмским делима, о песничким остварењима, о позоришним представама, о позоришној критици и критичарима, расутих по афишама, позоришној периодици или дневним листовима. Александар Милосављевић је уредио и приредио више књига. Ужичко позориште му је посебно захвално за две вредне књиге. Монографију Ужичког позоришта поводом 40.годишњице и за приређивање часописа „Међај“ поводом 50.годишњице ове уметничке куће и телевизијске сторије „Портрет ужичког позоришта“. Свом граду је подарио трокњижје поетске прозе поникле из миљеа урбаног Ужица: „Под Паволом стеном град“, „Стена на Пори“ и „Читакова стена“. Ауторову љубав за град откривају и чувају знаковити поднаслови са темом „Љубав у Ужицу“. Ужичани и град налазе и више разлога за захвалност, рецимо за сценарио филма о Ужицу, или за Ужице на интернету, бирану фотомонографију „Ужице на први поглед“.Добитник је више награда и признања – плакете Орфеј за допринос позоришној уметности, три златне плакете Јоаким Вујић, златне значке Културно просветне заједнице Србије, а одликован је и Орденом рада са сребрним венцем.

3. Привредно друштво „Infosys doo“ Ужице,

Од оснивања 1991. године предузеће веома успешно послује и развијало је своју привредну делатност пројектовања информационих система и развоја пословних стратегија. Седиште предузећа је у Ужицу, а своја представништва имају у Београду и Чачку. Програмски пакети предузећа имплементирани су у преко 1000 привредних субјеката из свих сектора делатности широм Србије, Босне и Херцеговине и Црне Горе. Њихови програми су лако прилагодљиви свим профилима корисника, а међу клијентима се могу наћи агенције, радње, задруге, мала, средња и велика предузећа. Предузеће има тим од 38 стручњака, а континуирани раст пословних прихода, остварене добити и повећање запослених су најбоља потврда успешности компаније.

4. Бранко Станковић,

Рођен у Ужицу 1962. године, где је завршио основну и средњу школу, а Факултет политичких наука у Сарајеву. Усавршавање је наставио на Факултету политичких наука у Београду. Новинарску каријеру је започео у Радио „Ужице“ и листу „Вести“. Од 2002. године аутор је и уредник документарне емисије „Квадратура круга“. Аутор је 32 документарна и кратка играна филма и драме. Добитник је преко 50 награда за телевизијско и филмско стваралаштво између осталих и награде за животно дело Удужења новинара Србије и Црне Горе, награде „Лаза Костић“, „Златно перо“, „Златни витез“, „Сребрне маслине“ на Међународном тв фестивалу у Бару, Бронзани витез на Међународном филмском фестивалу „Златни витез“ у Москви, бронзану плакету на фестивалу документарног филма у Паризу, Гран при на фестивалу „Златна букуља“, Вукову награду, годишњу награду града Врања, награду општине Александровац, награду „Ђоко Вештица“ за новинарску племенитост, али и бројне друге награде. Од 2021. године има звање академика филмске уметности.

ПЛАКЕТА ГРАДА УЖИЦА, за резултате остварене у дужем временском периоду:**1. Др Никола Арсић,**

Завршио је молекуларну биологију и физиологију на Биолошком факултету Универзитета у Београду - смер Експериментална медицина. Након основних студија запослио се у Институту за молекуларну генетику и генетски инжењеринг у Београду и истраживао гене који учествују у детерминацији пола код људи и поремећајима који настају услед њихових мутација што је била и тема његовог магистарског рада. Усавршавање је наставио у Међународном центру за генетски инжењеринг и биотехнологију у Трсту где даје научни допринос истраживању генске терапије исхемичних стања попут инфаркта миокарда на чему је и докторирао. Открио је да техника коју користи доводи до развоја крвних судова, али и до регенерације скелетних мишића па започиње рад на мишићним дистрофијама. Истраживања наставља у Монпељеу у центру који је део Националног центра за научна истраживања и од пре десет година улази у поље канцерологије и ангажован је на откривању основних механизма развоја канцера и трагања за леком. У Монпељеу у центру у коме ради има зид носталгије са Ужицем у срцу и неизоставном комплет лепињом. Користи сваку прилику да афирмише свој родни град као његов најбољи амбасадор.

2. Проф. др Миљко Ристић,

Медицински факултет у Београду завршио је 1971.године, а докторску дисертацију одбранио је 1986.године. Током каријере усавршавао се на клиникама у Француској, САД-у, Швајцарској и Белгији. Обављао је веома важне функције – био је директор Клиничког центра Србије, Клинике за кардиохирургију Клиничког центра, Клинике за кардиохирургију Дедиње. Редовни је професор Медицинског факултета Универзитета у Београду и координатор за кардиологију Министарства здравља, предавач по позиву на медицинским факултетима у свету – Кина, Холандија, Белгија, Венецуела. Председник је више стручних удружења, савета и комисија. Члан је Европске академије наука и Српске Краљевске Академије наука и уметности. Током вишедеценијског рада у Србији и иностранству обавио је преко 15.000 операција на отвореном срцу и објавио је више од 200 научних радова. Један је од најзаслужнијих за отварање кардио сале у општој болници у Ужицу.

3. Др Дејан Пилчевић

Рођен је у Ужицу у коме је завршио основну и средњу школу, а Медицински факултет у Београду. 15 година је запослен на Клиници за нефрологију ВМА. Од 2012.године је и асистент за предмет интерне медицине на Медицинском факултету ВМА Универзитета одбране. Доктор медицинских наука - одбранио је докторску дисертацију под називом "Упоредна анализа ефикасности три различита протокола за превенцију развоја контрастне нефропатије након ангиографских процедура". У два наврата био је ангажован на позицији главног интернисте Војске Србије и начелника стационара војне болнице „СРБКОН“ 2 у мировној мисији Уједињених нација "МИНУСКА" у Централноафричкој републици. Поред чланства у стручним организацијама у земљи члан је и Европског удружења за нефрологију, дијализу и трансплатацију као и Међународног удружења за перитонеумску дијализу. Од октобра месеца 2020.године ангажован је као начелник Одељења привремене ковид 19 болнице "Штарк Арена". За ангажовање и допринос у спречавању ширења пандемије вируса Ковид 19 од стране министра одбране РС одликован је Војном спомен медаљом.

4. Владимир Лучић,

Основну и средњу школу завршио је у Ужицу, На Електротехничком факултету у Београду дипломирао 1996.године. МБА звање стекао је по програму Универзитета Институт Курт Бош у Швајцарској. Током 2000-2001 године радио је у компанији Ериксон у Шведској и Немачкој, када се на позив тадашњег премијера Србије враћа у земљу. Прво запослење добија у ПТТ Србија, а од 1997. је у Телекому, у коме је од 15.децембра 2020.године генерални директор.У току каријере обављао је бројне значајне функције. Био је директор сектора за мрежу Дирекције за мобилну телефонију, комерцијални директор Дирекције за комерцијалне послове Телекома, извршни директор М:тел-а у Црној Гори, Члан је Форбсовог пословног савета, као први Србин у Савету у који се улази само по позиву, и који чине светски познати предузетници и пословни лидери. Економски факултет у Подгорици (Управни одбор асоцијације менаџера) доделио му је награду менаџера године 2017. године. Од Телекома је створио јавну компанију регионалног и европског реномеа.

5. Драгица Јевтовић,

Рођена је у Ужицу 1963.године, а Вишу школу унутрашњих послова, Факултета безбедности у Скопљу. Радни однос је засновала у Републичком секретаријату унутрашњих послова. Од 1996. године била је распоређена на руководећим радним местима, а у периоду од јануара 2010. године до марта 2016. године била је начелница Полицијске управе у Ужицу и уједно постала прва жена номинована за ту функцију. За постигнуте резултате Министар унутрашњих послова 2002. године јој је доделио награду „златник“, а 2011. године поводом обележавања два века постојања Министарства унутрашњих послова додељена јој је и награда „пиштољ“. За допринос развоју безбедносне културе Србије додељена јој је статуа „Капетан Миша Атанасјевић“. У бившој касарни у Крчагову захваљујући њеном изузетном ангажовању формиран је и најсавременији форензички центар у Србији, који је реализован донацијом од стране Владе Краљевине Норвешке. Својим професионалним залагањем и ангажовањем остварила је циљ да грађанима врати поверење у рад полиције.

6. Грађевинска радња „Јован ЈДД“,

Фирма власника Драгана Јовановића, која је предходне три године радила на изградњи храма Покрова Пресвете Богородице у Крчагову и цркве на Белој земљи. Велики допринос су дали за изградњу цркве својим личним прилозима, као и кроз ангажовање људи и механизације да би се после 185 година кренуло у изградњу храма.

НАГРАДА ГРАДА УЖИЦА, за изузетне резултате у раду:**1. Милица Златић,**

Волонтира од 2015. године. Прва акција у коју се укључила као студенткиња била је „Дан за лимунаду“- свратиште за децу. Након тога активно учествује у акцијама креативног едукативног центра КЕЦ и Дневног боравку за децу са инвалидитетом и интелектуалним потешкоћама. Организовала је хуманитарну акцију „Слатко дружење за НУРДОР“ на Светски дан сладоледа,

за изградњу родитељске куће, као и акцију „Путујући поклон“ за чланове МНРО „Анђели“, за новогодишње пакетиће. Била је део акције „Спортом до осмеха“ која на стадиону ФК „Партизан“ окупља младе особе са инвалидитетом, као и низ других хуманитарних манифестација. За свој ангажман додељена су јој бројна признања и захвалнице - Здравственог центра Ужице, Опште болнице Ужице, Српског савеза за рекреативни спорт особа са инвалидитетом – РОСИ, ВИРТУС- за допринос развоју филантропије, а била је и Херој недеље у емисији РТС-а „Да, можда, не“. Мастер економисткиња не посустаје у хуманитарном ангажовању и даље се труди да свима којима је потребна помоћ, посебно најмлађима пружи подршку.

2. Раде Васовић,

Рођен је 1987. године, а 15 година запослен је у МУП-у Републике Србије-Полицијска управе Ужице. Тренутно је на радном месту вођа интервентне патроле. Свој посао свих година обавља одговорно, а упоредо студира Правни факултет за привреду и правосуђе у Новом Саду. Треба истаћи да је мајстор борилачке вештине „дију цица“ и вишеструки првак Србије, освајач Балканског шампионата 2007. године, када је и прошао дрил за САЈ. За признање града Ужица посебно га препоручују подвиг у спасавању осамдесет двогодишње суграђанке 11. фебруара ове године, у стану на 14. спрату вишеспратнице у коме живи сама. Пошто се од раног јутра није јављала на телефон, на позив родбине интервентна патрола на челу са Радом је била на лицу места, али у немогућности да откључа стан. Знајући колико је време важан фактор Раде се није двоумио и одлучио је да са петнаестог спрата, скоком на терасу стана на 14.-ом уђе у стан. Иако је приликом интервенције практично био на висини од 50 метара, Раде сматра да је само радио свој посао и оно што је у опису његовог посла, што додатно говори о његовој храбрости и хуманости.

3. Матија Спасојевић,

Рођен је 2004. године у Ужицу, а са само 5 година је постао ђак Музичке школе за таленте у Ћуприји, у чијој историји је најмлађи ђак и најмлађи дипломац. После само 6 месеци свирања виолине одлази на међународно такмичење и осваја прво место. Са непуних 17. година је дипломац у Гимназији и средњој музичкој школи на одсеку – виолина, професионални извођач класичне музике. Добитник је бројних награда на такмичењима у земљи и свету, као и бројних признања између осталих и „Светосавски дукаг“ који додељују фондација „Добар глас“ и Министарство просвете. Стипендиста је 2. ранга Министарства омладине и спорта. Наступао је на бројним манифестацијама и концертима од којих издвајамо солистички у САНУ, концерте у задужбини Илије Коларца, АРЛЕММ-у, у Гварнеријусу и на другим сценама широм Србије. Члан је Интернационалног европског оркестра младих талената у Италији - ЕСУО, Берлинског симфонијског оркестра младих музичара, АРТ ЛИНК оркестра у Београду, Минхенске филхармоније. Усавршавао се на мајсторским курсевима – на Џулијарду код проф. Стефана Миленковића, у Лондону код проф. Романа Симовића, затим у Луксембургу, Белгији и многим другим местима. Тренутно се припрема за за међународно такмичење „Postacini“ у Италији и Монте Карлу, а као вансеријски таленат предложен је, уз многобројне стипендије за студирање на конзерваторију Чајковски у Москви.

4. Зоран Шапоњић,

Истакнути је новинар и публициста из Ужица. Факултет политичких наука је завршио у Београду на одсеку новинарство 1991. године. Извештавао је за више београдских дневних листова са ратишта бивше Југославије. Објавио је књигу новинарских репортажа „Љубомирова земља“, аутор је путописа из Русије „Руски крст“, издао је збирку репортажа „Куд нестале оног народа“. Добитник је награде Удружења новинара Србије, побеђивао је на Интернационалном фестивалу репортаже у Сомбору, добитник је „Косметске звезде првог реда“, награде Културног клуба „Свети Сава“ из Пријепоља и годишње награде „Гордан Ранитовић“. Последњих седам година је уредник портала „Искра“ који је покренуо Емир Кустурица.

5. Бранка Селаковић,

Рођена у Ужицу 1985. године. Дипломирала је на Катедри за филозофију, Филозофског факултета Универзитета у Београду. По окончању студија једно време је била професор у ужичкој гимназији. Каријеру је наставила у Радио Београду, а од 2019. године постаје новинар сарадник за Al Jazeera Balkans. Са само 21. годином објавила је први роман „Нарциси бојени у црно“, а потом и „Капија“, „Љута сам“, „Глинени краљ“, затим књиге прича „Синкопа“, „Рез на ребру“ и књигу поезије „Еинаи“. Радови су јој заступљени у готово сто регионалних и светских зборника, антологија и књижевних часописа, а њене две песме су део Антологије најзначајнијих српских песника и песникиња који су рођени после Другог светског рата. Добитница је великог броја награда и признања међу којима и Награде „Мирослав Дерета“ за најбољи роман 2016. године и награду Матице српске за најбољу књигу 2021. године.

6. Неђо Миросављевић,

Рођен 1933. године у Луновом селу. Пољопривредном производњом се бави цео живот. Своје производе врхунског квалитета као што су парадајз, паприка, купус и кромпир пласира на Ужичкој пијаци. Успео је да без подигнутог кредита набави сву неопходну пољопривредну механизацију. Велику подршку у одржавању нивоа квалитета производње пружају му чланови породице. Вишедеценијски стаж у пољопривреди, квалитет производа и домаћинско пословање најбоља су препорука за награду Града.

7. Јуниорска екипа КК „Слобода“ Ужице

Кошаркашки клуб „Слобода“ Ужице дуги низ година окупља младе и талентоване кошаркаше. Из године у годину остварују све запаженије резултате чиме су јуниорску кошаркашку лигу у Ужицу подigli на виши ниво. Јуниорска екипа КК „Слобода“ Ужице је у у финалу јуниорске кошаркашке лиге Србије заузела друго место.

Новчани износ награде је 50.000 динара.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

ГРАД УЖИЦЕ

ГРАДСКО ВЕЋЕ

III Број: 06-54/21, 1. октобар 2021, године

ПРЕДСЕДНИЦА ГРАДСКОГ ВЕЋА

ГРАДОНАЧЕЛНИЦА

Др Јелена Раковић Радивојевић, с.р.

САДРЖАЈ БРОЈ 45-1/21

Редни број	Страна
199/1. Одлука о додели јавних признања и награда града Ужица.....	570/1